

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-
a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 c.Redacția și administrația: Strada Poplădii
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librărie

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu

Numeri singuratici la 5 cr. se vând la »Tipografia«, se

„Cuțeți-vă aminte!”

Sunt în viața popoarelor zile
lătoare, cari pun hotar între
viitor, și strălucesc ca niște sorii
vii și nestinse, luminând secolii
lă calea ce au să o percursă ur-
Sunt zile însemnate de mari
fapte, cari șoptesc tainic de
răbune reînviate, de abnegație,
curaj și jertfe, puse în ser-
necii și luptei pentru recăstiga-
urilor pierdute. Sunt zile, a căror
face se tresară inimile, să se
șite și, ca dintr'un isvor bine-
se ni-se deie nou nutremânt,
și nouă putere în continuarea
luptelor pentru drept și

un an din secolul nostru nu
comemorativ mai însemnate
popoarele, ca anul 1848.
un an versul sfânt de liber-
reșunat deodată și pretutindenea,
nunții și vâile, peste câmpiile și
Europei, ca la 1848. Dela pe-
Iberică și din valea Tibrului până
ilele moscovite, din valea Dunărei-
și până la malurile franceze ale
Atlantic una și aceeași dorință
at piepturile a milioane de oameni,
același ideal i-a pus în mișcare.
alul libertății și drepturilor indi-
și naționale; era reînvierea po-
și eliberarea lor din cătușele
și ale despotismului; era începu-
promițitor al unei noue vieți,
le largi și vivificatoare de libertate
tate universală.

acest ideal încălzit-s'au și in-
și au și moși și părinți nostri
Focul sacru al libertății a
ut prin orașe, prin sate și că-
și i-a făcut intrarea și în cea din
colibă iobăgească.

ata pentru-ce, la semnul dat adunatu-
ci de mii de Români din toate unghi-
ei la Blaj, așa, că în protocolul luat
mare corect s'a zis, că s'a adunat
nea română din toată Transil-
spre a se înțelege asupra tre-
lor sale și asupra modului de a
repta”.

foi ziua de 3/15 Main, 1848!
ci măreață, cu înălțătoare momente
rătoare de mari și sfinte suveniri,
dublă însemnătate în viața isto-
poporului român.

an cea zi nașterea română „ajuna
conștiința drepturilor individuale
și, ceru fără întârziare desfin-
iobăgiet”.

S'a decretat deci libertatea indivi-
duală.

Dar' tot atunci, cu mare însuflețire
proclamat și libertatea națională. În
ul 1, lit. c) a protocolului adună-
e zice:

„Națiunea română s'a declarat și
proclamat de națiune de sine stă-
re și de parte întregitoare a Tran-
saniei, pe temeiul libertății egale”.

După lungi secolii de restriște și su-
re, poporul român din Ardeal pentru
ași-dată s'a proclamat în totalitatea
e națiune liberă, pretinzând toate
urile și prerogativele, ce compet unui
liber și conștiu de misiunea sa.

Eată însemnătatea zilei de 3/15
1848. Temeiurile puse atunci de
tașii nostri sunt solide și neînfrân-
te, că isorite sunt din ideea liber-
dreptății eterne și pecetluite au
cu jertfa de sânge. Ele vor dăinui
ri de-arindul și din generație în
de lumina - vor calea poporului
u.

Cuvine-se deci, ca după scurgerea
jumătăți de veac, noi urmașii de azi
avilor dela 1848, prinos să aducem
irei lor și amintirii zilei de 3/15

Cuvine-se și datorință avem să ser-
cu însuflețire și pompă proclamarea
tății noastre naționale.

Credem, că în privința aceasta toată
sufărarea românească de un gând și de o
simțire este. Credem, că întocmai ca la
1848 nimeni nu va fi între Români atât
de mișel, de-a „se retrage din gloriosul
loc”, dacă ni-se va cere „se trecem prin
spadă și prin foc”.

Căci da, timpul și împrejurările, în
cari trăim grele sunt din cale în afară,
dar' tocmai amintirea anului 1848 tre-
buie să ne deie nou curaj și nouă însufle-
țire, căci grele, mai grele zile au avut pă-
rinții nostri la 1848 și totuși ei nici n'au
desperat, nici nu s'au descurajat. Ne-
înfricați au mers ei înainte și sus au ținut
flamura libertății, pe care înscrisă era
onoarea națională.

Onoarea națională, pe care ei curată
și nepătată ne-au lăsat-o de moștenire, ne
obligă să sârbăm aniversarea anului 1848.

Pregătiri se facem de cu vreme și pre-
tutindenea și la timpul se salută cu
reverință în o mare adunare și în multe
alte adunări locale pe aceia, cari părtași
au fost la sfânta luptă pentru națiune,
tron și patrie și încă trăesc. Apoi se
mergem în procesiune la locul de vecinică
odichnă a celor repausați, să le încunu-
năm mormintele cu flori și verdeță și să
ne închinăm umbrei lor, după-cum a cântat
poetul la 1848:

„Plecați genunchii vostri ântăiu pe la morminte,
„Și țărina străbună ferbinte-o sărutați,
„De-al lor curaj, virtute, aduceți-vă aminte,
„Și voi patriotismul de-acolo-l învățați!

Sibiu, 25 Ianuarie n.

Abzicerea bar. Josika. Ministrul
a latere baronul Samuel Josika i-a dat de-
misiunea din postul seu, din cauze sanitare.
Substitut provisor a fost denumit de către
Maiestatea Sa prim-ministrul Bánffy.

Mihail Pavel, episcopul Orăzei-mari,
sârbbează mâine aniversarea a 25-a, de când a
fost consacrat de episcop de către metropoli-
tul Vancea. Acest iubilie, așa de frumos, se
sârbbează cu o liniște pie. Cel puțin noi nu
cunoaștem nici o măsură de sârbătorire sgo-
motoasă. Tot ce s'a dispus a se face e: sârb-
barea în bisericile diecesane a unei slujbe de
mulțumită către D-zeu.

Exe. Sa a avut în decursul acestor 25
ani o carieră laborioasă. În Gherla unde a
fost mai întâiu, a urmat metropolitului Vancea,
care cu zel mare începuse a inaugura era re-
formelor. Executarea acelor reforme în die-
cesă a rămas moștenire succesorului seu, ac-
tualul iubilare, care s'a achitat cu laudă de
această datorie.

În scaunul dela Oradea-mare a urmat
episcopului Olteanu, de tristă pomenire, care
pe lângă un nume rău n'a lăsat în urma sa
decât datorii și stări sdruncinate în averile die-
cesane.

Pe terenul acesta episcopul Pavel a
avut mult de făcut, de dres și de supliniți, și
a și făcut mult. Colosalele averi ale acestei
diecese singure pot ocupa grijile unui bărbat
mare, dacă e și bine administrate. Epis-
copul Pavel li-a și dat o atențiune deosebită
și roade ale ostenelelor sale în această direc-
țiune sânt monumentele culturale ridicate toate
din maritimă sa proverbială. Pe acest teren a
facut mai mult decât toți antecesorii sei în
decurs de un secol.

Și întru adevăr cu prilejul acestui iubi-
leu institutele întemeiate de Exe. Sa vorbesc
în modul cel mai elocuent spre a-i celebra
meritele păstoririi. La aceste glasuri de re-
cunoștință se asociază toți Români, între cari
generosul episcop cu toate vitregitățile ce
i-le-a creat guvernul se bucură de stimă ge-
nerală.

Unirea din Blaj dedică arhierului iu-
bilant un articol festiv, din care extragem ur-
mătoarele:

„Ceea-ce noi putem să zicem, este, că
viața episcopului nostru iubilare privită așa de
pe înălțimea alor 25 ani, ni-se pare un soare
strălucitor, un isvor necuprins de glorie.

Dar' ce vedem colo în fundul soarelui
strălucitor.

E un punct negru, e o negură, mică, abia
perceptibilă, covârșita de razele luminoase, în-

toemai precum putem descoperi și pe strălu-
citur glob al soarelui.

A, punctul acela negru, aruncat de mână
dășmană, îl doare mai amar pe bunul archie-
reu, de câtă bucurie simțeste privind înapoi
la toate faptele sale cele bune!

Cine cunoaște împrejurările, cine cunoa-
ște adevărul faptic, știe, că bunul archieru a
căzut victimă la sfaturi rele, — poate și ace-
ste rele numai inconștient, — și că răspun-
dere numai foarte neînsemnată poate să zăcă
asupra lui.

Dar' ce e un punct așa de neînsemnat
în mijlocul mării neîmămurite de fapte stră-
lucite și glorioase?

— Acest „punct negru” atins de „Unirea”
e gimnaziul din Beiuș, adevă maghiarizarea
lui parțială.

În mijlocul semnelor de devotament și
iubire, ce-l vor încununa mâne pe venera-
bilul păstor, de sigur că dînsul va simți mai
greu acest „punct negru”. De aceea noi îi
dorim, ca D-zeu să-i ajute, să reușească a-l
delăta încă în viață.

„In Ungaria”.

— Studiu politic —

de

Baron Iehan de Witte.

VI

(Urmare).

Legea obligă pe guvern, ca, în materie
administrativă să numească funcționari apar-
ținând, pe cât este cu putință, diferitelor
naționalități și cari se cunoașcă limbile usitate
în țeară. Ca și toate celelalte și acest articol
este violat. Locurile sânt încredințate Maghiar-
rilor sau Ovrelor maghiarizați, (căci și aci,
după-cum e în toată Ungaria, Ovrei joacă un
rol mare), cari nu înțeleg cătuși de puțin limba
populațiunei și cari își exercită misiunea lor
cu un arbitrarism scandalos. Întru-cât pri-
vește funcționarii aleși*) Maghiarii întrebun-
tează mijloacele cele mai nepermise pentru
a face ca candidatul lor să reușească, de aceea
aceste alegeri au un caracter absolut deri-
zoriu. Dacă însă, cu toate acestea un Român
ajunge primar, notar ori medic, se nascocoște
impotrivă lui o acuzație oare-care pentru a
se scăpa de el. Acum câțiva ani baronul
Bánffy a ordonat o anchetă disciplinară contra
tuturor primarilor cari nu vorbesc nici scriu
limba maghiară (condiție necerută de lege).
Această anchetă dădu rezultatele dorite: o
mulțime de primari fură destituiți și pedepsiți
cu o amendă dela 50—100 florini. Cu puțin
timp însă înainte, mulți dintre ei fusese ame-
ninați cu o amendă de 100 florini de n'ar
primi funcțiunea de primar.

Astfel, cu toate cele spuse de adversarii
lor Românii din Ungaria care ar vrea să
exorice funcțiuni în țeara sa, trebuie să în-
ceapă prin a abdica dela naționalitatea sa sau
cel puțin să ascundă cu îngrijire origina și
sentimentele sale, și chiar sub pedeapsa de a
fi revocat, să-și maghiarizeze numele. De aci
resultă că cea mai mare parte dintre Români
culți din Transilvania, descurajați, sânt aliiți
să-și părăsească țeara pentru a se duce să-și
exercețe profesiunea lor dincolo de Carpați,
între frații lor din regatul României.

Să mai vorbim despre presă? Logice cari
o privesc, se aplică cu o curioasă parțialitate:
pe când jurnalele maghiare se pot întrece în
violente de tot soiul în contra Slavilor și Va-
lahilor, gazetarii români cari și-ar permite
ori cu câtă moderațiune să expue nedreptățile
convingătorilor lor, sânt imediat aduși înaintea
tribunalelor: o lege specială a decise, că pu-
blicistul dat judecății se suferă cheltuielile de
judecată chiar de ar fi achitat. În Ungaria
propriu zis, curtea cu sediul la Pesta, con-
damnă întotdeauna pe jurnaliștii români; în
Transilvania ei erau aduși înaintea curții din
Hermannstadt, oraș saxon (în parte), unde jurații
germani îi achitau câte-odată. Un astfel de
„scandal” nu putea să dureze; în 1884, gu-
vernul a suprimat pur și simplu curtea jude-
cătorească din Hermannstadt, alipindu-o pe

*) Când se întimplă să se stabilească în vre-o
comună curat românească vre-un Jidan cărcimar ori
vre-un Ungur cismar e sigur că din ei va fi ales.
sau mai bine zis, va fi numit primar, (Réplique, p. 72),

lângă cea dela Kolozsvár (Cluj), oraș unguresc
și centrul Kulturegyetului, unde e sigur că
va vedea totdeauna pe Români condamnați de
un juriu ostil.

Ce justiție se poate spera când își amin-
tești că într'un proces de presă intentat acum
câțiva ani generalului Traian Doda, procurorul
apela la jurați de a-și aduce aminte, că înai-
nte de a fi judecatori imparțiali, ei trebuiesc
să se arete buni Maghiari?

„Presă română e tot așa de liberă ca
și a noastră”, spune un scriitor ungur.*) În
fiecare zi, ea poate propaga ideile daco-
românești: Ungurii n'o opresc dela aceasta,
eată dar' tirania lor! Acestor aserțiuni le
răspund cifrele statistice care arată că dela
1 Ianuarie 1891, până la 21 Decembrie 1894,
procurorii maghiari au intentat 30 de procese
la 134 de jurnaliști români și i-au condam-
nat la pedeapsă, a căror sumă se ridică la 50
de ani 9 luni și 3 zile de închisoare și 11.840
florini amendă (25 000 fr.).

Ca și libertatea presei, libertatea de a
se asocia nu există pentru Români din Un-
garia.

Când este vorba de a se înființa vre-o
societate literară sau agricolă, vre-un casino
sau o simplă societate de binefacere autori-
sația guvernului e refușată fără milă.

Nu știm să enumerăm toate vexațiunile,
violentele și prescripțiunile la care sânt su-
puși acești vecinici opresați, ici o mulțime de
notabili români sânt arestați, sub diferite pre-
texte și miserabil tratați până-când se se ho-
tărăscă a li-se recunoaște nevinovăția; mulți
din ei mor în urma răului tratament la care
sânt supuși; colo, un avocat condamnat la 6
septămâni închisoare, pedeapsă redusă în apel
la 150 florini amendă, pentru-că a cutezat să
cetească un roman scris în regatul României,
deși *neinterzis în Ungaria!*

Peste tot locul, tineri și tinere închiși,
pentru-că au purtat la pălărie sau la corsaj
colorile naționale. Mai multe pagini ale Re-
plicei junimei transilvănene, sânt consacrate
arătării actelor de o brutalitate ne mai auzită
exercitate de gendarmi asupra sârmănilor țe-
rani cari nu cunoșteau limba biurourilor un-
gurești. (Va urma).

„Grădina” Austriei.

— Din „Reichswehr”. —

Dăm aci articolul de care am amintit
ieri și-l recomandăm în atențiunea cetitorilor.
Pentru a-l înțelege bine, trebuie recapitulată
chestiunea sulevată de „Reichswehr” din pri-
lejul protestului și campania pornită de presa
guvernului maghiar contra celui articol.

Traducem verbal acest articol, publicat
în fruntea numărului dela 20 Ian. n. al zia-
rului vienez:

„Un turn părăsit, uitat, pe o înălțime
singuratică. Pe zidurile vechi se ridică
tuș des, printre treptele de peatră crește
buruienii bogat, ferestrele sânt acoperite
cruciș de plante acățătoare. Înainte cu
30 ani acest turn era în mijlocul grădi-
nei, cercetat des și mult lăudat, pentru-
că el oferea o privire liberă împrejur seu
departe. Dar' grădina a fost apoi im-
părțită și un gard a fost tras prin mij-
locul ei. Astfel turnul a căzut într'un
unghet depărtat al unei părți, și afară
de cealaltă parte a grădinei; el nu mai
era centrul grădinei ci un punct, care a
rămas la o parte; mai întâiu a fost ne-
glijat, apoi uitat.

Vicinului de dincolo i-a fost foarte
plăcut acest lucru. Pentru-că de pe tur-
nul acela se putea vedea și peste terenul
seu și câte o ferestruică de acestea
de privit în afacerile casnice e ceva in-
comod. Apoi vecinul de dincoace (de că-
tră Viena! Red. „Trib.”) ar fi putut să
abă de pe acel turn o privire prea li-
beră peste propriul seu teren și ar fi ob-
servat poate, că ici-colea gardul din mij-
loc a fost stricat, și că câte-odată se
întinde peste el o mână din vecini după
câte un măr copt. De aceea a fost foarte
potrivit (din punct de vedere al celui alt
vecin R. „Trib.”), că bunul om și-a făcut

în partea sa de grădină încă o
nulețe, mici turnuri de biserică
cari, de abia se vede până la
mazere din apropiere, și că ase-
de această strimță perspectivă el
avea o priveliște largă, cuprinzând
ste întregul grădinei.

Din întâmplare am mers
câtă vechiul turn uitat, și ne-
pe înălțimea singuratică conduș
de dorul, de a întrevăde odată,
strimței politice de turnuleț, o
imperială. Într'adevăr noi nu
gândit, că odinioară dela această în-
se păzia marea împărăție a
nu ne-a trecut prin minte, ca
derăm ca dispărut gardul de
blic, care separează cele două
imperiiului, — noi n'am voit
loc de singuratică straturi de
castraveți, în loc de regate
privim odată, fie și fugitiv, țeara
noastră iubită.

Și, mărturisim sincer, inima
deschis, când stăteam acolo sus și ve-
cât de frumoasă și vrednică de
este această patrie, cât de mare și
nătoare apare ea privită dintr'un
de vedere austriac. Cu duioșie am
sub noi multe turnulețe ale țărilo-
ne-am gândit, cu cât ar fi mai în-
țesc și mai salutar, dacă de aici s'ar
politică, și nu de acolo.

Firește că atunci ne-am uitat
și la o parte, și am privit printre
tele acățătoare și dincolo, în grădina
cinului. Și atunci am observat, spre u-
rea noastră, că acolo dincolo, e cu t-
altfel decât la noi, că acolo naționa-
filor nu li-e permis nici-decum să
cultive ogorul lor, ci toate trebu-
lucre în pământul statului maghiar,
că acolo nu există egală îndreptă-
ci numai hegemonie maghiară, că ac-
nu cunosc regate și țări, ci numai
țeară și numai un regat.

Apoi am văzut clar și aceea c-
spart e gardul de graniță (dualism).
Red. „Trib.”) și cât de ușor p-
întindă mâna aici după fructele coapte
muncei din Cisleithania.

Și atunci ne-a scăpat un glas
compătimire pentru cele 10 milioane
Nemaghiari, cărora li-e oprit a se
volta pe pământul lor după caracter
lor propriu național și un strigăt
surprindere ni-a venit pe buze, că
am văzut o mână isteată, care trăg-
peste gard cîmba cu cuota...

Ne-au observat. Vecinul strigă,
din gura șerpelui, și blastemă. El e
dignat foc, că cutează cineva să pr-
lucrurile dintr'un punct, pe care
ani e strict oprit a pași. Acolo
n'are ce căuta nime, chiar nime. Nu
asta a mai trebuit, ca să se mai
cineva de acolo de sus în țeara un-
rească, și să se îngrijească de aceea,
oare Sașii ardeleni, Românii și Slova-
sunt ei forțați la desnaționalizare ori
și să păzească cineva dintr'un loc
comod fructele pactului dualistic! Ju-
de acolo! Austriacul are să steie în re-
gatele și țările sale, are să steie pe tur-
nulețele sale umile, și nu pe un punct
înalt, care e așa de — austriac.

Noi auzim larma stimabilei prese
din vecini, și auzim sgomotul, cu care
vor să introducă o scară lungă de inter-
pelațiuni în parlament, ca odată pentru
totdeauna să ne alunge dela înălțimea
unei concepțiuni hotărât austriace. T-
mai aceasta însă ne îndărătește în
dînfa, că ar fi foarte de recoman-
de a relua de nou, în mod du-
bil, punctul de vedere, părăsit și uit-
câte un măr copt. De aceea a fost foarte
potrivit (din punct de vedere al celui alt
vecin R. „Trib.”), că bunul om și-a făcut

De aci se po-
cearta internă în
rirea, de aci se
nebunesc lucr-
un bob de

*) G. Bekesics, fost deputat al camerei ungurești
1.: la Question Roumaine et la lutte des races en
Orient (Paris 1875).

ecinului nostru îi cresc de-a gata
ugurii nostri cei mai buni.

ul de vedere austriac, mai îndel-
chide mintea, ca să pricepem
ermici și capabili am pute fi
slabi și sârmani am ajuns să
avată a înțelege cum s'a făcut,
oi s'a vestejit ori-ce inițiativă,
pentru probleme mari comune
mijlocul puternicului concert
și putere al statelor noi
ne validă numai foarte mo-
eschide ochii asupra acelei in-
ce bunul nostru vecin, care
și fără considerație, la for-
sale de stat și nici-când nu se
ne și întesele sale, progre-
e mult și ajunge așa de ușor
noi perdem.

nea ne-am hotărât a persista
de vedere austriac, fără a
injurăturile și larma presei

ul acesta de vedere e bun și
El stă pe teritoriul nostru
ul nostru.

CRONICĂ

Sibiul, 25 Ian. n. 1898.

ica Episcopului Mețianu.
i Ioan Botezătorul, din inci-
zilei onomastice a Episco-
pau prezentat la Prea Sfinția Sa
onsistoriul, corpul profesoral dela se-
diecesan, reprezentanța comunei biseri-
Ared, șefii autorităților civile și mi-
mulți onorațorii din oraș, dorind
nției Sale ani mulți furiți, ca să
ntinua rodnică activitate depusă întru
ea marilor interese ale bisericii și

onsulul român la Cernăuți, dl
in Cogălniceanu a primit dela Ta-
iei ordinul Stanislav, în gradul de co-

ecrolog. Dumitru Fara, elev al șco-
ale din Timișoara, Român de naștere
via, a răposat acolo Vineri, în 9/21
spitalul orașenesc, în etate de abia
Fara, care se dedicase specialității
ea, a fost unul dintre cei mai talen-
cuentanți ai școlii teatrale timișorene.
mentare, care s'a întâmplat Sâmbătă,
după ritual gr.-or. român, colegii ră-
George Russu, asemenea Român de
din Giula, a ținut o vorbire pătun-
Regretăm foarte încetarea din viață
ului Dumitru Fara, care promitea a de-
un artist dramatic de primul rang și o
Românilor bănățeni.

Boboteaza la București. Marția
s'a făcut la București cu solemnitatea
uită, sârbărea Bobotezei, la care a asi-
M. S. Regele, miniștrii, generalii și
demnitari ai statului. După săvârșirea
ui divin oficiu de Metropolitul-Primat,
at de înaltul cler, s'a procedat la
de apelor, — solemnitate care, conform
ilor, constă în asvîrlirea sfintei cruci în
dului și binecuvântarea apei. Mai mulți
ioși s'au asvîrlit și au scos din apă
cruce. După terminarea solemnității
Regele, încunajat de statul-major, a
de defilarea trupelor, a căror ținută a mul-
foarte mult pe Suveran. „Solemnitatea,
Drap.", s'a încheiat cu câteva incidente.

Astfel, câțiva Evrei, cari se aflau printre spec-
tatori, au fost asvîrliti în apă în risetele ge-
nerale ale publicului dintre care unii strigau:
— „Mutați-l bine, mîi!"...

Din Făgăraș ni-se anunță, că tifosul,
ce de mai multă vreme bănuie în casarmă gar-
nisoanelor de acolo, e în decreștere. Casu-
de îmbolnăvire n'au mai fost altele. Casu-
rile de moarte au crescut însă în cele două
săptămâni din urmă dela 7 la 16. Deplin
coalescenței sînt până acum 42 de soldați,
sub tratament medical se află încă 48. Con-
valescenții au fost concediați pe câteva săp-
tămâni.

Sporirea personalului judiciar.
Ministrul de justiție a hotărît să sporească în
anul acesta personalul judiciar cu 50 subjuzi,
8 conducători de cărți funduare, 12 adjuncți
la cărțile funduare, 30 de scriitori, 21 de ser-
vitori și 200 de diurnști.

Zăpadă mare în Moldova. Se co-
munica din Bacău, că pria împrejurimile Moi-
neștilor și Părinței, zăpada a căzut zilele
acestea în cantități atât de considerabile, încât
comunicațiunea între mai multe sate a fost cu
deservire întreruptă.

Contra sindicaatului Dreyfus și
a Jidovilor o violentă demonstrație s'a
aranjat Sâmbătă în Algir. Vre-o 600 de an-
tisemiți au hotărît într-o întrunire întemeie-
rea unei societăți în scop ca la proximele ale-
geri să excludă pe toți Jidovii. O ceată de
vre-o 300 de Jidovi înarmați cu bâte au voit
să atace pe antisemiți, dar' au fost respinși
de poliție. După întrunire antisemiții au spart
ferestrele la mulțime de Jidovi. S'au făcut
40 de arestări. Mulți poliști au fost grav
ranți. Ordinea s'a putut restabili abia că-
tră ziua.

Un „Barbă-albastră” osândit
la 80 de ani. Tribunalul din Chicago a
osândit nu de mult la 80 de ani temnița pe
un „Barbă-albastră”, care a fost denunțat,
că trăiește cu 4 soții. Pentru fiecare soție
'i-s'au dat 20 de ani. Dar' pe cum s'a des-
coverit, aventurosul „Barbă-albastră” mai
are vre-o câteva soții, cari aflând vina bă-
batului lor 'l-au denunțat și ele. Dacă și
pentru acestea va fi osândit la câte 20 ani,
bietul „Barbă-albastră” ar trebui să tră-
ească aproape cât Methusalem, ca să-și poată
face toate osânde!

Din viața deputatului Wolff, fai-
mosul scandalu de peste Leitha, un ziar
din Praga publică următorul episod foarte
interesant: Pe când era încă student, Wolff,
ajans în mare lipsă, s'a hotărît să-și pue
capăt zilelor. Pe o negură deasă s'a dus la
podul așa zis al Pragei și de-acolo privi
„pottitor” la valurile rîului Moldova. „Deo-
dată — se decise și-și luă avînt spre va-
luri. Dar' chiar în clipa de-a sări peste pod,
un salvator eși ca din pămînt și-l rețină.
Salvatorul, un Ceh, luă de braț pe can-
didatul la moarte și desfășurându-l dela ne-
grul lui plan, îi dete drept mîngăiere, por-
moneu seu cu 60 fl., ca observarea să-și
înapoieze banii, când va pute. Cu acestea
salvatorul se făcu nevăzut. El trăiește însă și
acum în Praga, dar' Wolff, deși deputat și
deci om nu chiar sărac, tot nu 'i-a plătit cei
80 fl., — poate și asta din „naționalism”, de
vreme-ce salvatorul seu e — Ceh!

Un mai mare tunel e planul să se
clădească în America, la Colorado. Tunelul
va avea să lege mai multe regiuni despărțite
de munți înalți și va fi de 50 chm. lungime,
4 înălțime și 5 lățime. Pentru luminat vor fi
așezate 950 lămpi. Clădirea tunelului se va
termina, conform planului, în vre-o 20 de ani.

Urmările jocului de cărți. Un
cas foarte instructiv pentru iubitorii de cărți...
fără editor se anunță din Lemberg. În casina
națională de acolo, care în batjocura frumoa-

sei numiri ce poartă e o adevărată speluncă
de hazard, un conte a câștigat într-o noapte
toți banii unui sublocotenent de husari. „No-
bilul” conte nu s'a mulțumit cu atât, ci a
doua zi a și denunțat autorităților militare pe
oficer, pentru-că acesta îi mai rămăsese și dator.
Urmarea a fost, că oficerul a trebuit să pă-
răsească serviciul militar, rămînînd astfel fără
carieră....

Știri mărunt. La Dobrița s'a în-
tîmplat zilele trecute o sîngeroasă bătaie
între câțiva honvezi și câțiva poliști, dintre
cari unul a fost greu rănit la un ochi; hon-
vezii au fost arestați.

La Calaferia (Turcia) s'a găsit pe-o
moșie un prețios relief de marmură, repre-
zentînd pe regele Filip al Macedoniei și pe
soția sa; relieful s'a depus în muzeul impe-
rial din Stambul.

La Orosháza un funcționar, Csernak,
a fost lovit de apoplexie și a murit pe când
juca foarte vesel cărți cu soția sa, și chiar
când zisea de o carte: „Asta tot o bat!”

Pe Marea-Roșie o expediție astronomică
austriacă a fost atacată de beduini; din noro-
cire însă, beduinii au fost respinși înainte de-a
fi făcut vre-un rău.

VIEAȚA SOCIALĂ.

Petrecerea din Orlat.

— Raport special. —

Sibiul, 24 Ian. n.

O plăcere sufletească de neprețuit sim-
tești și cu frumoase nădejdi și amintiri te
alegi, când, istovit de neîntreruptă luptă de
azi pe mîne, părăsești pe o leacă de vreme
vieața sgomotoasă de oraș, vieața învenită
de atâtea mîșchine patimii... „moderne” — și
cu dor în suflet de o petrecere nepretențioasă,
dar' mîngăitoare prin sinceritatea ei, curată
ca și gândul celor-ce o aranjează și înălță-
toare ca scopurile lor, te retragi la țeară, în-
tr'un drăguț de sat românesc, să vezi ce mai
pot și ce mai dreg ai noștri din „provincie”.

De data asta — Orlatul, marea și în-
floritoare comună românească din vecinătatea
noastră nu prea depărtată, — 'mi-dat cu pri-
sosiță, ba chiar peste așteptare, tot ce su-
fletul 'mi-a dorit ca desfătare, mîngăiere și
veselie...

În seara de Duminică, învătătorii români
din Orlat au aranjat o producțiune de toată
lauda și o petrecere cu joc de toată veselie și
seminătatea.

Producția s'a început pe la 8 ore, în
sînța de față a unui public numeros, care
alungase cu deservire din sală goul urit și
întristător, oaspe încăpăținat de „zele” al pe-
treceților, unde nu publicul, ci nepăsarea pu-
blicului se — prezentă.

Programul, ales și bogat, s'a jucat peste
așteptare de reușit, stîrnind în toți cei de
față mulțumire mare și veselie curată.

Poesia „Coriolan” (de V. R. Bătescu)
a fost declamată cu mult succes și cu simțită
înăsușire de d-șoara învătătoareasă Maria Si-
monca. Cu o pricepere de toată lauda, do-
nișoara declamatoare a știut scoate la iveală,
în toa și accent, în căldură și emoție, pasejiile
sublime ale tragediei lui Coriolan, pasejiile
când iubirea de mamă învinge ura eroului față
de Roma „necunoscutoare”. Aplause vii și re-
petițe au răsplătit frumoasa declamație.

După o mică pauză, apar pe scenă, în
haine de sîrbătoare, vre-o 30 de tîrăni, frun-
tașii din Orlat. E corul de plugari. Deși
întemeiat de abia vre-o 8 săptămâni, corul
acesta s'a produs cu atîta succes, că întreg
publicul a rămas în uimire. Toate punctele
ce-au fost de prestat: Spusu-mi-a frunza de
vie, Doina și Tainic se luptă au fost așa
de frumos executate sub conducerea bravului
învătător I. Giurgiu, că au stors generala
admirație a publicului. Laudă și cînte har-
nicului dirigent I. Giurgiu, care mult va fi
obosit și va obosi învînd pe coriști, laudă
și cînte neobositului primar comunal George
Stoia, care cu drag stăruie pentru tot ce e
întreprindere culturală și națională românească,
și nu mai puțin laudă și cînte harnicilor
țărani fruntași, cari fără preget au grăbit a
forma corul și cu deșteptăciune au știut deveni
coriști.

„Numai una”, drăgălașa poezie a lui
Coșbuc luată din vieța poporului, a fost
foarte bine declamată de dl I. Stoia, învătător,
și a plăcut mult publicului, care 'l-a
aplaudat viu pe declamator.

Minuat a declamat dl I. Giurgiu „Ru-
gămînta din urmă”, una dintre cele mai
excelente poezii ale noastre. Publicul 'l-a și
aplaudat furtunos.

Vodevilul într'un act „Cinel-cinel” (de
V. Alexandri), deși atît de mult jucat la pro-
ducțiile noastre din provincie, n'a rămas pe
jos în succesul reprezentărei, de vreme-ce
persoanele 'și-au știut juca rolurile spre de-
plina plăcere a publicului. A plăcut nespus și
mereu a provocat haz general dl I. Giurgiu,
care a predat rolul originalului ficer boieresc
Graur de credeai că-i adevărat țeran, nu „dăia
cu haine nemțești”. Foarte bine s'a știut s'ia
în rolul boierului Sandu dl Leon Maior, simpa-
ticul învătător venit numai de curînd la Or-
lat. Cu tot succesul a jucat și doamna Decei
(Smarandita), deosebită d-șoarea Matilda
Papiu, V. Popovici și M. Șimonca.

Nu pot să nu amintesc, că întreagă aran-
jarea producției a fost foarte succasă și pen-
tru asta meritul revine în primul rînd valo-
rului preot tînr Decei, care în stăul popo-
renilor sei din Orlat e un adevărat preot cu
crucea 'n frunte și un luminător, însuși lumi-
nat, al poporului.

După producție a urmat o mică întru-
nire la mese întinse. Aici dl preot Decei a
rostit o vorbire avîntată, mulțumind publi-
cului pentru participare.

Dintre străinii ce au participat, 'mi-am
putut însemna pe: popularul paroh Isaia
Popa din Ocna, cu st. soție și cu domnișoara
Silvia Roman, parochul Oprei din Șara-mare,
cu st. soție și cu d-șoara fiică, preotul Bojan
cu simpatice 'i soție (fiica protopopului Moldo-
van din Media), d-șoarele Grama și Pop din
Făgăraș, altele câteva d-șoare din jur, dl notar
Decei cu st. soție, Dr. Elie Dăianu, câțiva ti-
neri sibiieni, domnii Arsenie și Șurean din
Gurafului și alții.

Jocul ce a urmat întrunirii a fost foarte
veselnic.

În pauza cea mare, care a fost la cul-
mea animației, s'au rostit frumoase vorbiri:
dl paroh Decei pentru Dr. Dăianu, dl Dr.
Elie Dăianu pentru Orlățeni, dl paroh Isaia
Popa tot pentru Orlățeni și dl I. Scurtu pen-
tru popor. A produs mare înăsușire și... du-
ioșie dl Isaia Popa, cîntându-ne cu admira-

bila-i voce de bas câteva cîntece poporal
de să tot trăiești ascultându-l.

După pauză a urmat earăși joc, ear' că-
tră ziua tinerii au încins o strășnică comandă
Numai trenul — care nu cunoaște altă veselie
decît... fluterau! — a putut pune capăt pe-
treceții, plecînd cu oaspeții către Sibiul.

Din Năsăud.

— Scrisoare particulară. —

Reuniunea de cîntări. — Serata
niunei. — Petrecere.

— 13

La timpul seu ziarul d-voastră
voit a lua notiță despre reuniunea
de cîntări din loc, care înființată
1889 după o atîgnare de câțiva ani
luat firul activității sale cu finea anu-
cut. Onoare și recunoștință inteligenței
în special prezidentului reuniunii, dlui
Dr. Alexiu Lăroneasi și comitetului a
cari apărînd după cuviință importan-
steia ca factor cultural-social român
pus la cale o nouă vieță socială în N-
nostru — durere — osândit la o leta-
mai mulți ani spre dauna ținutului
mului nostru. Cred, că nu greșesc
afirm, că timpurile grele de acum, d-
cu seamă necesitatea unei acțiuni soli-
comune pe toate terenurile vieții româ-
fost în local prim boldu, ce a îndem-
teligența noastră considerabilă atât ca
cât și ca forță intelectuală, că rap-
condamnabilul indiferentism se-și faci-
rința diată de iubirea de neam și d-
progres. Mare și justă e bucuria
când vedem aproape pe toți grupăți în
acestei reuniuni pentru a promova m-
ei scop.

Premiînd aceste mă voiu nîsul a
un scurt dar' obiectiv raport asupra s-
aranjate de reuniune la 12 Ianuarie s-
1898.

Observ, că la compunerea program
ținut cont de obiceiurile noastre române
a fi felicități în ajunul Anului-Nou cu co-
De astă-data însă nu a primit fiecare la-
sa obiceiurile colinde, ci cu toții au
la un loc pentru a asculta frumoasa c-
a dlui G. Dima, punctul I. din program
ratei, cîntată cu multă evlavie și sent-
de corul reuniunii.

Punctul 2 din program a dat quas-
racterul petrecerei, a scos în reînc
național al ei: „Ilustrațiunea româ-
frumoasă și artistică variație a imnului na-
nal „Deșteaptă-te Române”. Aplause fr-
noase au cerut repetarea piesei, drept do-
că d-șoara Estela Murășan a cîntat-o
mult succes la pian.

Punctul 3 a fost „Mihnea și Baba”,
sie de D. Blintineanu, declamată de d-ș-
Otilia Filipan. Rolul greu al babei, ma-
seamă blăstîmul aceluia a fost interpr-
fără greș. Forța declamatorică a d-șoarei
lipan s'a manifestat la această serată pe
prima-dată în ținutul posru.

Punctul 4 și 5 deasemenea s'au ex-
tat cât se poate de bine. Duiosa cân-
„Moțul la drum”, compoziția dlui I. Vidu
secerat aplausele tuturor. Culmea aplaus
a fost la: „Vino lele”, compoziția musical

și munți.” Ear' în urmă ce ar căuta sar
alături cu marea, și nu mai bine alături
munții de unde se scoate?

III.

A vorbi de călare.

Vorbește de călare (sau de 'n căla
adece de pe cal) vrea să zică a vorbi cum m-
drie, cu dispreț, a vorbi de sus și a te uî
peste umăr la cel cu care vorbești.

Zicătoarea e moștenită dela Romani
și are origina în felul de vieță al patriei
nilor cavaleri cari erau în Roma totdeauna o
meni bogăți și din familii vestite.

Mândria călăreților în Roma era de a
fel cu mult mai explicabilă și mai întemeia-
decît a „Ritterilor” din evul mediu sau a c-
lăreților din oștirile moderne.

Romani aveau expresia sermo eque-
tris (felul de a vorbi al călăreților) care ap-
s'a generalizat, întrebuițându-se pentru ori-
mândrie în vorbe și în purtare. Dela Roma
au împrumutat în urmă Grecii expresiunea
rimata ippobamona. Cu contrastul acest
sermo equestris Romani numiau în batj-
cură felul de a vorbi al omului sărac și ne-
voiaș sermo pedestris, ear' Grecul λόγος πεζός
Sermo pedestris ar corespunde cu: a vor-
cu gura de jumătate.

Tot de origine romană și tot din viea-
călăreților sînt zicătoarele noastre a-și ju-
calul, și cunoaște calul. (Va urma).

*) Tot din pricina rimei zice Italianul: Promet-
tere Roma e Toma, în loc de promittere Roma e tutti
Toma n'are nici un rost.

„TRIBUNEI”.

Zicători explicate

de

G. Coșbuc.

I.

Asvîrle cu barda-n lună.

Se zice despre omul cu fire iute, omul
u capul a mîna, care se duce orbiș spre
primejdie și cu care nu e bine să te prinzi
tovarăș.

Eu cred — până la găsirea vr'unei alte
explicări — că zicătoarea e de origine antică
care începutul în vechile obiceiuri juri-
ce popoarelor. Aruncarea bardei joacă
important în procedura lătmărei mo-
într'alt loc am arătat obiceiul vechiu
strat de altfel mai până prin zilele noa-
că strămoșii nostri când limitau hotarele
ori ale moșilor, luau cu ei copii, pe
băteau pe locul unde se puneau petri
ar, ca să ție minte vieța întreagă locul
ori limitărele.

Asvîrle însăși, era alt
proprietăți atîrnă de
ni. Dela un anu-
atră, o măciuca,
teasă să arunce
lui. Dela
mai departe.

As fel se regula proprietatea. Acest obicei
mai există la popoarele slave — și ca remi-
niscență și la noi — căci unele neamuri slave
(d. e. Bulgarii, Cazacii) au proprietăți comune
și fiecare lucrează atîta pămînt cît îl poate
cuprinde cu aruncarea bardei.

Acest sistem de împărțire al pămîntului,
numit al maximului, se practică și astăzi,
baza împărțirii fiind tot puterea fizică; Rusia
a împrumutat pe Români din Basarabia,
dănd fiecărui cap de familie întinderea maxi-
mală de pămînt pe care îl putea cultiva o
familie. Tot așa a împrumutat pe Polonii
din Polonia-rusească.

Cuvîntul bardă e de origine obscură. El
există însă în toate limbile romanice, e cu-
noscut în limbile germanice și e frecvent în
cele slave.*)

Probabil, obiceiul aruncării cu barda e
de origină slavo-germană; pe timpul învîlmă-
șirei popoarelor obiceiul s'a răspîndit peste
toată Europa.

Zicătoarea noastră: asvîrle cu barda 'n
lună e o exagerare, vrea să zică: până 'n
lună. S'au întîmplat casuri că la limitarea
moșilor, să se afle căte unii oameni foarte
puternici sau bine deprinși cu asvîrlirea, cari
aruncau barda la distanțe foarte mari și ast-
fel îngroziau pe ceilalți aruncători, căci oare-
cum le răpiau pămîntul. Aceștia, încrezuți
în puterea lor și avînd drepturi mai mari

*) Bardă există în cuvînt hehlerd, (lancie cu
bardă), care e de origină gotică: hehlernb = săcure
de despicat coiful.

decît alții, erau tiranii celor slabi, le căl-
cau moșile, căci la vreme de judecată tot
aruncarea bardei da sentența hotărîtoare. „Cu
ei să nu te prinzi, că-ți asvîrl barda până
'n lună”.

Deși înțelesul zicătoarei a evoluat, totuși
e ușor de văzut cum a ajuns zicătoarea la în-
țelesul de astăzi.

Omul care asvîrle cu barda până în
lună e îndrăzneț și încrezut și se poate prinde
de piept cu cine vrea. Aici e izvorul celei-
lalte zicători, dă cu barda 'n Dumnăzeu,
care se raportă la omul neban, la cel-ce se
răsvrătește contra trupelor legilor sociale și
morale, la anarhist.

II.

Marea cu sarea.

A făgădui marea cu sarea (în Muntenia
cu adausul: și Olta cu totul) se zice des-
pre cel-ce face făgăduieli peste măsură de
mari și din capul locului cu intențiunea de a
nu le ține.

Echivalentul zicătoarei în limba latină,
e: magnos montes promittere. (La Persius,
3, 63).

Aceasta era forma cunoscută de popor:
forme mai puțin întrebuițate erau: montes
auri polliceri sau montes aureos promit-
tere. Latini ziceau prin urmare a promite
munți. Și așa zice și Francezul promette
monts et merveilles, tot așa Italianul promet-
tere monti.

Declarațiune publică!

Subscribit institut artistic pentru portrete, pentru a preveni neplăcutele abuzuri ale pictorilor și excelenți artiști de portrete și spre a-i pute ocupa și mai departe a hotărât a abține pe un timp scurt și numai până la revocare a resigna de orice folos sau câștig.

Noi literăm

pentru numai 7 fl. 50 cr.

ceea-ce constituie numai jumătate din spesele reale de efectuare

un portret în mărime naturală
(bust)

în rame admirabile, elegante, stil baroc, negru-aurit,
a cărui valoare reală e de cel puțin 40 fl.

Cine dară dorește să comande portretul său, ori al soției, copiilor, părinților, rudenilor, ori al altor iubiți ai săi, chiar și al rudenilor și amicilor de mult repotați, nu are decât să trimită fotografia aceluia, nu împoartă în ce poziție, și în 14 zile primește un portret, de care de sigur va fi surprins și răpit.

Cuția la portret se va socoti în prețul cumpărării.

[1971] 18-20

Comandele la care se se adauge fotografia, ce se va retrimite neatinsă dimpreună cu portretul, se primesc numai până la revocare pe lângă prețul de mai sus trimis înainte ori cu rambursă, la

„Kosmos“,

institut artistic de portrete, Viena, Mariahilferstrasse 116.

Pentru executarea cea mai excelentă, conștientă și pentru asmenarea cea mai fidelă a portretului cu originalul se dă garanției.

Mulțime de scrisori de recunoștință și mulțumită stau deschise spre privire ori-cui.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască **legea numită veterinară**. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare poporală a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de tirgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română poporală. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

impărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe
despre

LEGEA VETERINARĂ

și
BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(184 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cum-
păra dela

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Novitate!

Cadou

ocasional!

**LIMBA
FLORILOR.**

— De amor și amicitie. —

Simbolica naturală a celor mai favorite
flori, compusă după explicările orientalilor
de

Un amoresat.

Acest volum, în format dragălaș (32°) imprimat pe
hârtie velină, în două colori, negru și albastru,
elegant compactat în lux, este

cadou potrivit

pentru tinerime, mai ales pentru fete.

În legătură de pânză colorată, tabla titlului imprimată cu aur.

Prețul unui exemplar 50 cr. = 1.50 lei.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni, I. Dressnandt.

Typo-Litografia
N. D. Miloșescu,

Tirgu-Jiu (România),

caută un bun lucrător în vîrstă
aproape 30 ani pentru funcțiunea
de șef. — Ofertele se vor adresa
direct. [270] 3-3

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

**CARTEA
DUREREI**

care foarte potrivit s'ar pute numi

CARTEA

MÂNGĂIEREI

nu se mai află de vînzare decât în

număr restrîns de exemplare

elegant compactate!

Un exemplar costă fl. 50 + 5 cr. porto.

Se poate folosi și ca carte de rugăciuni.

Această carte a fost recomandată de
cătră Exc. Sa Metropolitul Victor Mi-
hăyli de Apșa printr'un circular special.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni
în Sibiu se află de vînzare

Călimdarul „Lumea Ilustrată“
pe anul 1898

cu un bogat cuprins, cu prețul de 70 cr., (cu
porto postal 75 cr.)

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în
Sibiu se află de vînzare:

Tabloul condamnaților

în

PROCESUL MEMORANDULUI.

Cu 3 fl.

A apărut și se află de vînzare la Librăria
„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Un capitol din excelentul volum

„Paradoxe sociologice“

de

Max Nordau

REPRIVIRE

Traducere

de

Rosmarin.

În acest capitol autorul descrie și com-
bate frivolitatea lumii așa numite „mondaine“
și-i alimentează optimismul cu o reprivire
asupra progresului, ce omenirea a făcut pe
toate terenele științei.

Acest capitol stă cu vrednicie alături
cu cel despre „Naționalitate“, și e tot așa
de frumos tradus, într'un limbaj dulce, ce
reține toate finețele originalului.

Prețul broșurei este 20 cr.

A apărut și se află de vînzare la
„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

GRAMATICA GERMANĂ

TEORETICĂ PRACTICĂ

de

Sava Popovici Barcianu.

Edițiunea a olnola

revidată și completată

de

Dr. Danil Popovici-Barcianu.

Această gramatică atât de bine întocmită, avînd
la fine și un mic vocabular german-român
costă numai 1 fl. 40 cr. plus 10 cr. porto.

Tochmai a apărut și se află de
vînzare la „Tipografia“, soc. pe acțiuni
în Sibiu:

CEȘTIUNEA NAȚIONALITĂȚILOR

și

MODURILE SOLUȚIUNII SALE

în

UNGARIA

de

AUREL C. POPOVICI.

Prețul 50 cr. v. a.

cu trimitere postală 55 cr. v. a.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Călimdarul Poporului

pe anul comun

1898.

Anul XIII.

SIBIU.

Editura și tiparul „Tipografia“, societate pe acțiuni.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

Cu șese ilustrațiuni!

Cuprinsul: Călimdarul astronomic și bisericesc, cu povești economice pe fiecare lună.
— Cronologie pe anul 1897. — Genealogia domnitorilor europeni. — Posta. —
Correspondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scara timbrelor.
— Autoritățile bisericești române din Ungaria și Transilvania. — George Coșbuc
(schită literară): „Nunta Zamferei“, „Noi vrem pământ“, „Mureșul și Olul“ (povești
din popor), „Numai una!“ (poesie), „Sălcia și plopul“ (legendă din popor), „Rugămintea
din urmă“ (poesii) și alte „Poesii scurte“. — „Glume“. — „Măntuirea steagului“
(schită istorică) de Petru Văncu. — Ioan Creangă (schită literară cu portret): „Po-
vestea unui om leneș“ și „Oltenei din Iași“, „Rostiri, zicători, cuvinte“. — Th. D. Spe-
ranță (schită și două anecdote): „Mama Ungurului“, „Jidanii și hoții“. — George
Pop de Băsești (biografia cu portret). — „Cât de lungă se fie ziua, tot vine noaptea“,
de doamna Columb. — „Castelul din Carpați“ (schită bibliografică) de Fules
Vernu. — „Răvașul nostru“, cronică întâmplărilor de peste an, de Ioan Scurtu
cu următoarele portrete intercalate în text: Iosif St. Șulțiu, Ioan Hannia, Dr. C.
Lueger. — Economie: „Despre dări și termine“, „Asigurarea contra focului și
grindinei“, „Întinerirea pomilor“, „Povești“. — „Tirgurile din Ungaria și Transilvania“. —
„Tirgurile din Bucovina“. — „Tirgurile (băciurile) principale din România“. — „Inserate“.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca poporală a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale
tip, broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus
dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni.
Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Povești de I. T.
Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Petru. Povești de I. T. Mera. Un
exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Mol-
dovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu,
culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50
bani.
7. Teiu legănat. Povești de Gr. Sima al lui Ión.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcăritul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă,
de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau
32 bani.
9. Fiica a nouă mame. Povești de Silvestru Mol-
dovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Povești de Silvestru Mol-
dovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărălnicul. Povești de Silvestru Moldovan.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstem de mamă. Legenda poporală din giu-
rul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exem-
plar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba
boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exem-
plar cu prețul redus dela 1 fl. sau 8 lei la 60 cr.
sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Povești de Gr. Sima al lui
Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghiciri, întrebări și răspunsuri,
frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al
lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Povești franțu-
zească de Eleonora Tănăsescu, după A. Ge-
nevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Povești de I. T. Mera. Un exem-
plar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndărătnic. Novela de Björnsterne
Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8
bani.
21. Prietenul meu Văntură-Teard. Din novelele
californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar
8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpătoarea. Din povestile lui Andersen. Un
exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc.
Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol.
Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
25. Draga mamei. Balada de George Coșbuc.
Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson.
(1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un
exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Povești de Ioan Slavici
Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgârșitul. Comedie de Molière. Un exemplar
40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Povești de Silvestru Mol-
dovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nusea-împărat. Povești din popor de „Măr-
gineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Povești
din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar
12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Povești în versuri de George Coșbuc.
Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. La-
zar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Povești în versuri de Ioan Moța.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Povești în versuri de P.
Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Povești în versuri de Ioan
Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Povești de Ioan Moța. Un exem-
plar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan-
zoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de
Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și
Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau
50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Povești de Ioan
Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fădăta. De George Sand. Un exemplar
40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalina pécuarul. Povești de Nicolae Trim-
biționiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru
Parodi. Tradusă de I. L. Caragioli. Un exem-
plar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Tradu-
cere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exem-
plar 40 cr. sau 80 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar
8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu de-
librarilor și peste tot vînzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marsch